

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. B.** pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2012 v Bratislave dovolanie obvineného M. B., zastúpeného obhajcom JUDr. M. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. augusta 2012, sp. zn. 1 To 89/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. B.**
s a o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 17. apríla 2012 sp. zn. 5 T 16/2011 bol obvinený **M. B.** uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 24.07.2007 uzatvoril so spoločnosťou s.r.o. T. so sídlom v B. na H. nám. č. X., IČO: X. leasingovú zmluvu č. X., ktorej predmetom bolo poskytnutie finančného leasingu osobného motorového vozidla zn. Mitsubishi Lancer Evolution 2,0, červenej metalízy, VIN: JMBSJCT9A6U002231, v celkovej hodnote 43.152,09 Eur, pričom išlo o spätný leasing a spoločnosť T. spol. s.r.o. uhradila **M. B.** sumu 13.931,26 Eur na základe spätnej dohody o zápočte pohľadávok a záväzkov zo dňa 24.07.2007 a dňa 31.07.2007 vo výške 29.220 Eur prevodom na účet, pričom súčasťou leasingovej zmluvy bol aj splátkový kalendár, ktorý stanovoval počet splátok a termín ich splatnosti, kde sa **M. B.** zaviazal splatiť uvedený

leasing v 60 splátkach po 638,35 Eur, pričom z dôvodu nedodržania splátok dňa 18.06.2009 odstúpila spol. T. spol. s.r.o. od zmluvy, ktorú výpoveď si M. B. prevzal dňa 23.06.2009, čo potvrdil svojim podpisom, vozidlo nevrátil, čím spôsobil poškodenú spol. T. škodu vo výške 22.254 Eur.

Za to bol obvinený M. B. odsúdený podľa § 213 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote obvinený M. B. odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 168-170). V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by predmetné vozidlo odpredal nezisteným osobám alebo dal do zálohu M. T. S nikým neuzatvoril kúpnu, či záložnú zmluvu. Svojím konaním preto nenaplnil zákonné znaky prečinu sprenevery. Nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by preukazoval naplnenie subjektívnej stránky. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. a/ Tr. por., pretože nebolo preukázané, že skutok sa stal.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý na verejnom zasadnutí uznesením z 22. augusta 2012 sp. zn. 1 To 89/2012 odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 22. augusta 2012, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený M. B. prevzal 11. septembra 2012, rovnako i jeho obhajca, prokurátor prevzal rozhodnutie 31. augusta 2012.

Okresný súd Bratislava V dňa 7. novembra 2012 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného M. B., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. M. I., ktorý ho obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 22. októbra 2012 z dôvodov § 371 ods. 1

písm. c/, g/, i/ Tr. por., pretože napadnutým rozhodnutím bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu, je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Porušenie práv obhajoby v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. vidí v tom, že odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí dostatočne nevysporiadal so skutočnosťami namietanými v jeho odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa. Odvolací súd iba mechanicky sčasti prevzal argumentáciu súdu prvého stupňa a vôbec nereflektoval obsah podaného odvolania. Jeho rozhodnutie preto považuje za nezákonné, ako aj vydané nezákonným spôsobom v konaní, v ktorom bolo postupom súdu závažne porušené jeho právo na obhajobu. Vytýka odvolaciemu súdu, že nereflektoval jeho námietky k obsahu výpovedí svedkov L., P. a G., odôvodnenie bolo nedostatočné, čím odvolací súd porušil jeho právo na obhajobu v odvolacom konaní.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. videl v tom, že odvolací súd nebral do úvahy jeho námietku, kde poukazoval na nedostatky rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorý v konaní nezohľadnil a do rozsudku nezahrnul tie výpovede svedkov L. a P., ktoré potvrdili jeho obranu. V čase údajného spáchania trestného činu, pre ktorý bol právoplatne odsúdený, bolo jeho úmyslom odovzdať predmetné motorové vozidlo M. T. výlučne za účelom servisu a nie za účelom jeho využívania cudzou osobou. Namietal hodnovernosť jednotlivých svedkov, pričom ich výpovede nemožno považovať za taký zásadný dôkazný prostriedok, z ktorého by bolo možné vyvodit' jeho úmysel spáchať trestný čin.

Dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. videl v tom, že v konaní nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by preukazoval naplnenie subjektívnej stránky žalovaného trestného činu. Žalovaný skutok a jeho účasť na jeho spáchaní boli nesprávne právne posúdené ako trestný čin, pretože sa žiadneho trestného činu nedopustil. V tejto súvislosti znovu poukazoval na svedecké výpovede. Právny záver o prisvojení si motorového vozidla je nesprávny, nemôže s ním súhlasiť. Nemôže ísť o spreneveru, pretože ani jeden dôkaz ho neusvedčil z toho, že s predmetom leasingu mienil nakladať ako s vlastnou vecou. Vôbec nebol preukázaný úmysel prisvojiť si cudziu vec a predmet leasingu spreneveriť.

V danom prípade išlo o občiansko-právny vzťah. V závere svojho dovolania navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a prikázať okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila na vyjadrenie rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania. K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor (č.l. 190), ktorý navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko považuje rozsudok súdu prvého stupňa, ako aj rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne a zákonné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Súčasne však zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Dovolateľ M. B., ako už bolo vyššie uvedené, opieral podané dovolanie v prvom rade o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že v konaní bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Dovolateľom uvádzaný dovolací dôvod predpokladá, že v konaní došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä tým, že boli porušené ustanovenia o povinnej obhajobe § 37 Tr. por. Predovšetkým ide o prípady, kedy súd vykonával úkony trestného konania bez obhajcu obvineného napriek tomu, že ho obvinený musel mať z dôvodu povinnej obhajoby. V posudzovanej veci bolo trestné stíhanie obvineného vedené pre prečin, pričom nešlo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 Tr. por. Obvinený si zvolil na plnú moc dňa 19. marca 2012 obhajcu JUDr. M. I., ktorý sa od 20. marca 2012 až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa zúčastňoval úkonov hlavného pojednávania, mal teda možnosť počas konania kvalifikovane navrhovať, predkladať a zadovážovať dôkazy slúžiace na obhajobu obvineného. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní pritom vyplýva, že súd akceptoval všetky návrhy obhajcu na vykonanie dôkazov. V tejto súvislosti najvyšší súd považuje za potrebné pripomenúť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov – ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 a § 168 ods. 1 Tr. por. Podľa nich bolo potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie. Podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov zákon nestanovil žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti ani váhu jednotlivých dôkazov. Za porušenie práva na obhajobu v zmysle uplatňovaného dovolacieho dôvodu preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy

súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov. Rovnako tak ani hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstávám obvineného, nepredstavuje porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom. Ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech. Skutočnosť, že odvolací súd neakceptoval obranu obvineného ešte neznamená, že v posudzovanom prípade došlo k porušeniu práva na obhajobu.

Ako ďalší dovolací dôvod obvinený uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého možno dovolanie podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

K tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že zo spisového materiálu nevyplýva, že by súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní niektorý z dôkazov nezákonným spôsobom. Ani samotný obvinený v dovolaní neuviedol, konkrétne ktoré dôkazy mal súd na hlavnom pojednávaní vykonať nezákonným spôsobom. V rámci tohto dovolacieho dôvodu iba namietal, že súdy sa nevysporiadali s rozpormi vo výpovediach svedkov. Dovolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa vykonal výsluchy svedkov v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, keď svedkov správne poučil a títo boli k veci riadne vypočutí kontradiktórnym spôsobom. Dovolací súd nezistil, že by súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní prihliadol aj na skutočnosť, ktorá nebola prebratá na hlavnom pojednávaní, alebo by nevyplývala z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Argumentáciu obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. z týchto dôvodov vyhodnotil dovolací súd ako nedôvodnú, predstavujúcu skôr skrytú formu vyjadrenia jeho záujmu, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) hodnotené v jeho prospech.

Napokon obvinený uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa v zmysle uplatneného dovolacieho dôvodu rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný

ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že išlo o iný trestný čin. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že podstatou právneho posúdenia skutku ako posúdenia hmotnoprávneho je aplikácia hmotného práva, t.j. trestného zákona na skutkový stav, ktorý zistil súd a nie ako sa jeho zistenia domáha dovolateľ. V posudzovanom prípade to znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený M. B. spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorého skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Popísanému skutkovému stavu potom zodpovedá i právny záver vyjadrený v posúdení skutku ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaného ustanovenia odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú do popisu skutku zahrnuté a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných zákonných znakov uvedeného prečinu.

Z tohto pohľadu dovolanie obvineného pokiaľ uplatňuje dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neobstojí, pretože jeho námietky smerujú výhradne voči hodnoteniu dôkazov, resp. úplnosti vykonaného dokazovania, teda proti skutkovým zisteniam súdu prvého a druhého stupňa, pričom vo vytýkaných pochybeniach až následne vidí nesprávne právne posúdenie skutku. Na podklade tohto dôvodu však nemožno skúmať ani preverovať úplnosť vykonaného dokazovania ani správnosť hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., pretože táto činnosť súdu spočíva v aplikácii procesných ustanovení a nie hmotnoprávných.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenia upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatnených dôvodov a poukazuje predovšetkým na nesprávne skutkové zistenia, polemizuje s odôvodnením rozhodnutí súdov nižšieho stupňa a vznáša námietky voči kvalite rozhodnutia súdov nižšieho stupňa. Dovolací súd, ako už bolo vyššie uvedené, však nie je oprávnený skúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade obvinený M. B. svojimi námietkami nenaplnil ani jeden z uplatnených dovolacích dôvodov, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 20. decembra 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová